

Представљање студијског програма Струковни васпитач за традиционалне игре ВШССОВ у Кикинди у Музеју Војводине, 21.05.2019. године

Игра, музика и песма су интегрални део сваке културе. Како би постали видљиви мора се разумети контекст у којем су се развијале и у којем се развијају у свим културно-историјским етапама друштва. На данашњем јужнословенском и балканском простору представљају богато и значајно културно наслеђе свих народа који живе у региону и самим тим се сврставају у веома важну нематеријалну културну баштину.

Традиционалну игру изводе „неки нови клинци“ који не разумеју због чега и зашто су се уводили одређени кораци, шта је утицало на ток и развој игровних форми, зашто се у једном крају скакало а у другом играло уздржано, зашто се подвикује, због чега су неки народни инструменти примарни а други су непознати, или већ нешто слично. Управо због тих видних разлика али и жеља да се затечено сачува и пренесе из генерацију на генерацију, на смеру Струковни васпитач за традиционалне игре ВШССОВ у Кикинди се кроз студијски програм групе апликативних предмета чине покушаји уласка у време приближног настанка неке појаве помоћу свих расположивих досадашњих извора - грађе, литературе, праксе. Истовремено студенти су врло често и у улози истраживача појава у својој локалној средини, па се новостечена сазнања сучељавају теоријским. На такав начин студенти стварају свој простор у разумевању традиционалне културе у савременом добу имплементиране у игру – од ритуалних радњи, односа према Богу и божанствима, демонима до географског поднебља, културе становања и исхране, смисла за шалу, игроказа и тд. па до могућности примене у едукацији и раду са најмлађом популацијом у друштву (деца предшколског и школског узраста).

Да би се приближили јавности носиоци структуре игровних, вокалних и музичких активности традиционалног модела културе у развојним периодима друштва, школске 2006/2007. године оформљен је први и једини облик институционалне едукације у Србији, при **Високој школи струковних студија за образовање васпитача у Кикинди, на смеру Струковни васпитач за традиционалну игру**. На основним трогодишњим студијама студенти се упућују у методе одрживости традиционалне нематеријалне културне баштине акумулиране у игри, песми и музици кроз развијање способности преношења на најмлађе генерације друштва, децу предшколског и школског узраста.

Гордана Рогановић, МА: Традиционалне игре према садржајима, особеностима и одликама у извођењу јесу неисцрпна зона у избору материјала и грађе за васпитавање и образовање деце. Повезивање традиционалних игара са мноштвом тема са којима се дете сусреће у предшколским и основношколским установама могу бити језгро ка разноврснијој корелацији са њима уколико би компетенције предавача биле синтетисане интердисциплинарним сазнањима. Имплементирање традиционалних игара као споне у културном систему друштвених вредности има значење у нашим личним животима, али и у животима других. Знање *игре* и знање *о игри* представља кохерентан систем искустава и сазнања из различитих дисциплина, те би унапређење способности код деце требало бити део квалитетнијег процеса подучавања.

Синтагма **Методика традиционалне игре (МТИ)** се може дефинисати као поступак педагошке вештине у преношењу сазнања, навика, способности и учења садржаја традиционалних игара. Према свим одликама и садржајима у наставно-образовном процесу МТИ налази на чврстом пољу уметности, науке о народној/традиционалној игри (плесу) - етнокореологији, плесној педагогији и наставној методологији (методици). Методика традиционалне игре се бави **уознавањем наставних метода и педагошко-дидактичких принципа**, са циљем да се студенти (будући фолклорни педагози) **упуте у начине, поступке и могућности у постављању и решавању задатака приликом поступака трансфера традиционалних игара у односу на узраст деце и њихових способности**. МТИ указује на начине, технике и стилове наставе и учења помоћу којих се способности и сазнања деце могу развијати **кроз игру и у игри**. Имплементација **садржаја традиционалних игара у домену њене функције у образовању** представља један од кључних проблема. Успостављање и развој посебне педагошке дисциплине учења традиционалних игара кроз методика традиционалне игре би допринело развоју педагошког знања васпитача и фолклорних педагога који су оријентисани на ову тему. Будући да садржаји традиционалних игара у раду са децом предшколског детета **доминантно синтетишу вербални и невербални текст** (музичко-поетски или поетски текст као својеврсни катализатор и подлога радње при реализацији покрета који прате садржај игре) игра у најширем смислу те речи представља садржаје кроз које се учи.

У представљању студијског програма, за школску 2019/2020. годину на смеру Струковни васпитач за традиционалне игре ВШССОВ у Ккинди, у Музеју Војводине у Новом Саду учествују:

др Весна Марјановић, професор – етнолог/антрополог

Гордана Рогановић, МА, асистент – етномузиколог и етнокореолог

Студенти 2. и 3. године Смера Струковни васпитач за традиционалне игре